

лични промѣнявания на езикътъ и на понятията на споразенната епоха. Но въ всеки случай, роялиститъ имали свой възгледъ на нѣщата, твърдъ опредѣленъ и вѣдно послѣдователенъ т. е. вѣдно вѣренъ на основната идея.

Сжщо тѣ и революционеритъ имали свой възгледъ не по малко опредѣленъ и не по малко послѣдователенъ. Тѣ мислили и говорили, че кралятъ и всичкитъ съучастници на Вареннската експедиция сж виновни за измѣната противъ нацията; за това ся слѣдва, кралятъ да ся обяви лишенъ отъ престолътъ а всичкитъ други да ся предадѣтъ на сждъ, и да ся накажѣтъ съ всичката строгостъ, на законитъ. Конституционалиститъ паднали въ средата на тѣзи два противоположни възгледа; тѣ захванали да ливирова въ страна на страна, да избрътаватъ не съществуващи факти, и да съгласяватъ несагласимитъ понятия. Като излизалъ изъ Парижъ, кралятъ оставилъ писменъ протестъ противъ всичкитъ узаконения, изработени отъ националното събрание и потвърдени вѣчъ отъ кралятъ; въ този протестъ кралятъ излагалъ твърдъ подробно жалбитъ си противъ французитъ въобще, и противъ парижанитъ въ особености; той изяснявалъ твърдъ ясно причинитъ на бѣгството си; националното събрание получило протестътъ въ сжщия онзи день, въ когото то узнало за бѣгството на кралятъ. Но, като не глѣдало на положителнитъ увѣренія на самия Лудвигъ XVI, и като слѣждало внушението на конституционната партия, събранието измислило че кралятъ не е бѣгалъ а е станалъ жъртва на насилственно